

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7729 Luni 10 iunie 1968 4 PAGINI - 30 BANI

IN PAGINA A II-A
● Actualitatea culturală
- Spectacole teatrale
- Premiere cinematografice
- Caleidoscop

Vizita secretarului general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Alphonse Massamba-Débat

Secretarul general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Alphonse Massamba-Débat, și persoanele oficiale congoleze au petrecut cea de-a 5-a zi a vizitei în țara noastră pe litoral.

Numeroși turiști români și străini aflați pe litoral au salutat prietenește pe președintele Republicii Congo.

La amiază, primul secretar al Comitetului județean Constanța al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, Petre Ionescu, a oferit la Cazinoul din Constanța un dejun în onoarea președintelui Alphonse Massamba-Débat.

Au luat parte Ștefan Peterfi, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R., Tudor Jianu, directorul Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Alexandru Tujon, ambasadorul României în Re-

publica Congo, general-maior Nicolae Negulescu, Petre Nicolaie, prim-secretar al Comitetului municipal Constanța al P.C.R., primarul municipiului, și alți reprezentanți ai organelor locale de partid, de stat, ai organizațiilor de masă.

Au participat persoanele oficiale congoleze care îl însoțesc pe președintele Republicii Congo în vizita în țara noastră.

În timpul dejunului, tov. Petre Ionescu și președintele Alphonse Massamba-Débat au toastat pentru prietenia dintre poporul român și poporul congolez, pentru pace în lumea întreagă.

Dejunul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

În cursul serii, secretarul general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Alphonse Massamba-Débat și ceilalți oaspeți congolezi s-au înnoptat în Capitală.

CIMP LARG DE AFIRMARE NIȚIATIVEI ÎN ACȚIUNEA DE RENTABILIZARE A ÎNTREPRINDERILOR

Ing. Radu MANOLIU
secretar al Comitetului județean Bacău al P.C.R.

Declanșată cu mai bine de un an în urmă, acțiunea de rentabilizare a activității întreprinderilor și a produselor care se fabricau cu pierderi a mobilizat în județul nostru un mare număr de specialiști în domeniul tehnic, economiști, cadre de conducere. Ca urmare, studiile întreprinse au dus la descoperirea unor importante rezerve care, folosite cu chibzuință, au contribuit la obținerea acestui salt calitativ: numeroase întreprinderi care mai înainte lucrau cu pierderi din cauza statului beneficii. Numai în 1967, pierderile planificate pe total județ au fost reduse cu peste 27 milioane de lei. Rezultate mai bune în acest sens au consemnat întreprinderile miniere Comănești, Truștie de extracție Moinești, Combinatul chimic Borzești, fabrica „Proletarii” Bacău și altele. Asemenea rezultate au fost posibile datorită fermității cu care s-au îndeplinit planurile de măsuri întreprinse în scopul reducerii costurilor de fabricație, eliminării cheltuielilor neproductive și neeconomicoase, ridicării rentabilității la nivelul dotării tehnice, atingerii și depășirii unor capacități de producție proiectate.

Rentabilizarea nu s-a încheiat, însă, o dată cu sfârșitul anului trecut. Ea se manifestă ca o preocupare de seamă și în cursul acestui an în toate întreprinderile din cadrul județului. Preîntîmpinînd tendința de a se caracteriza prin caracterul de rentabilizare, s-au elaborat, în continuare, noi măsuri și studii, capabile să asigure valorificarea tuturor posibilităților și rezervelor de care dispune fiecare unitate productivă în vederea reducerii pierderilor planificate. În acest sens, sînt fîcșite rezultate bune din perioada care a trecut din acest an, obținute de întreprinderile din județ. Astfel, cele patru unități industriale și două unități agricole, planificate pe total activitate cu pierderi, s-a înregistrat o reducere a acestora cu 3 200 000 lei. Întreprinderea miniere Comănești, de exemplu, a depășit planul de beneficii cu 118 la sută, Truștie de extracție Moinești a diminuat pierderile planificate cu 2 305 000 lei, iar întreprinderea de valorificare a cerealelor, în locul pierderilor planificate de 633 000 lei, a realizat un beneficiu de 635 000 lei. În ce privește rezultatele care mai au unele surtenente nerentabile, ele au mîcșorat volumul pierderilor planificate cu 541 000 de lei. Printre acestea se numără Combinatul chimic Borzești, I.F.A. Agăș. Întreprinderile de gospodărie comună din orașele Gh. Gheorghiu-Dej și Moinești.

Care au fost și sînt, în continuare, direcțiile de acțiune în vederea rentabilizării, reducerii și înlăturării definitive a pierderilor planificate? Mai întîi, perfecționarea procedelor

tehnologice, a metodelor curente de producție. Pe această bază, întreprinderea miniere din Comănești, de care am mai amintit și care în toți cei aproape 20 de ani de activitate a fost nerentabilă, a obținut beneficii. Acțiunea de rentabilizare, în cadrul organizării științifice a producției și a muncii, a oferit un cimp larg de afirmare inițiativă și capacitatei specialiștilor și minerilor de aici. Întregul colectiv a pornit ca un singur om să găsească noi rezerve de reducere a cheltuielilor de producție. S-a cercetat galeria cu galerie, întregul flux tehnologic, descoperindu-se cu acest prilej destule anomalii, care nu erau altceva decît adevăratele cauze ale pierderilor de producție. Un exemplu: din cauza comodității sau rutinei, transportul cărbunelui de la silozul central la termocentrala Comănești se făcea de ani de zile pe calea ferată și nu cu mijloace auto, cum ar fi fost mai economic. În acest fel, întreprinderea pierdea anual aproape 300 000 de lei. „Rezervele” de pierderi de genul exemplului amintit au constituit fiecare tema unui studiu de sine stătător, fiind încercate colectivelor special formate, care au definitivat, la fața locului, măsurile ce trebuie luate pentru înlăturarea tuturor anomaliilor. Unul dintre aceste studii, care sînt aplicate chiar în timpul efectuării, se referă la utilizarea timpului de lucru — o altă direcție de acțiune în scopul rentabilizării, limitării și evitării pierderilor planificate. În acest sens, fotografierea și cronometrarea operațiilor de lucru au demonstrat că se roseau, în medie pe fiecare muncitor, 30 de minute pe zi. Și aceasta, datorită unor defecțiuni de organizare a aprovizionării frontului de lucru cu materialele necesare (lemn de mină, bolțari din beton, cherestea), evacuării produsului și a aerajului după puscare. O dată cu depistarea acestor impedimente, care frînau bunul mers al muncii în subteran, s-au luat măsuri pentru înlăturarea lor.

Sînt demne de prezentat aceste schimbări în bine, precum și efectele lor. Aprovizionarea cu materiale se face acum la vreme, în abatale, echipele își organizează munca în așa fel ca să evite stranzăluirile, iar pentru eliminarea deficiențelor în funcționarea utilajelor s-au întocmit grafice de reparări curente. Acum, brigăzile de mîneri folosesc timpul exclusiv pentru producție. Calculele arată că cele 30 de minute recuperate înseamnă, într-un an, circa 11 000 de tone de cărbune extras și livrat în mod suplimentar economiei naționale. De bună seamă efecte favorabile au generat și vor genera în continuare și celelalte măsuri aplicate, mai ales în domeniul

(Continuare în pag. a II-a)

Conducătorii de partid și de stat au luat parte la sărbătorirea Zilei pionierilor

● O ENTUZIASTĂ MANIFESTARE A DRAGOSTEI ȘI RECUNOȘTINȚEI FAȚĂ DE PARTID ● EXPOZIȚIE PREZENTIND LUCRĂRI SELECȚIONATE DIN PESTE 6 000 CREAȚII ALE TINERELOR TALENTE ● 35 000 DE PIONIERI PARTICIPANȚI LA FESTIVITATEA DE PE STADIONUL REPUBLICII ● 10 000 PIONIERI ÎNFĂȚIȘEAZĂ ÎN TABLOURI SUGESTIVE VIAȚA ȘI PREOCUPĂRILE ȘCOLARILOR ● FOCURI DE TABĂRĂ, CARNAVALURI, ÎNTRECERI SPORTIVE, RETRAGERI CU TORȚE ÎN NUMEROASE LOCALITĂȚI DIN ȚARA

Vizitînd expoziția „Tinere speranțe”

Ziua pionierilor a prilejuit și în acest an emoționante manifestări ale voioșiei și bucuriei exprimate prin cîntece și jocuri, prin întreceri sportive la sărbătorile de sfîrșit de an școlar în toate localitățile țării, expresie a recunoștinței nemărginite față de Partidul Comunist Român, care le-a deschis drumul

mul împlinirii aspirațiilor spre o viață fericită. Cu acest prilej, tinerele vîlștate ale patriei și, alături de ei, zecile de mii de dascăli care le îndrumă zi de zi pașii, au înfățișat un sugestiv bilanș al rezultatelor dobîndite la învățătură, în cercurile pionieresti, în activitatea extrașcolară.

În această sală, care găzduiește prestigioase confruntări cu publicul ale unor artiști din țară și de peste hotare, mai mult de 300 de compoziții în creion, acuarelă, temperă, grafit și fotografii oferă un buchet de imagini ale frumuseților patriei noastre, culese din orașe și sate, din școli, din familiile lor, din locurile vizitate și îndrăgite de copii. Ele stau mărturie fanteziei, dragostei pentru frumos, așteptărilor autentice, cu sînsa de a urca treptele marii arte. Exponatele au fost selectate de un juriu format din personalități de prestigiu din viața noastră artistică, din peste 6 000 de lucrări, prezentate de pionierii și școlarii în cadrul concursurilor organizate în cîntecul Zilei pionierilor.

În sălile de la etajul expoziției conducătorii de partid și de stat se opresc în fața lucrărilor executate de tinerii artiști, care duc mai departe tradiția artei noastre populare. Tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat asistă la o demonstrație făcută cu măiestrie la roata olarului de elevul Ion Popa de la liceul din Horezu. În mișcările lui îndemnatice, în siguranța cu care modelează lutul, se vede arta vestităilor mesteri de la Horezu, transmisă din generație în generație. Alături de micul olar, un grup de școlărițe lucrează frumoase covoare și cîrpețe în motive populare românești. Este aici o imagine vie a pasiunii cu care tînră generație continuă drummoalele tradiții ale meșterilor din popor.

Cu același interes a fost vizitat sectorul științei și tehnicii. Pionierii și școlarii din toată țara au adunat aici cele mai izbutite realizări ale activității lor în diverse domenii ale tehnicii.

Exponatele prezentate aici constituie un adevărat arsenal de mașini și instalații construite după cele mai moderne principii ale științei și tehnicii: generatoare electrice, aparate de radio-emisie și recepție, stații de amplificare, metronome electronice, memoratoare Morse, autocare acționate cu ajutorul celulelor fotoelectrice, roboți miniaturali, nave dirijate de la distanță, cartinguri, fuculare, rachete și instalații de lansare și altele. Toate acestea constituie rodul bogat al muncii asidue depuse de școlarii, sub îndrumarea atentă, plină de grijă, a dascălilor lor, rezultatul numeroaselor ore petrecute în laboratoarele școlilor. La cercurile pionieresti.

Prezîntîndu-le conducătorilor de partid și de stat, pionierii își exprimă profunda lor recunoștință față de Partidul Comunist Român, față de guvernul țării, care le-au creat

Vernisajul expoziției „Tinere speranțe”

În Capitală începerea marii serbări a fost precedată de vernisajul unei ample expoziții intitulată „Tinere speranțe”, care înnăunchează picturi, desene, fotografii artistice, creații folclorice, aparate și instalații tehnice, creații ale pionierilor și școlarilor din clasele I-VIII.

La festivitate au luat parte tovarășii Nicolae Ceaușescu, cu soția, Ion Gheorghie Maurer, Gheorghie Apostol, Emîi Bodnaraș, Chivu Stoica, cu soția, Paul Niculescu-Mizil, Virgil Trofin, cu soția, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, cu soția, Leonte Răduț, cu soția, Iosif Banc, cu soția, Mihail Gere, Petre Lupu, Manea Mănescu, Gheorghie Stoica. Conducătorii de partid și de stat

au fost întîmpinați de tovarășii Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, Ion Tîrcanu, șef de secție la C.C. al P.C.R., Traian Pop, președintele Consiliului Național al organizației pionierilor, Ion Cosma, prim-vicepreședinte al Consiliului municipal București, Jean Livescu și Costin Nădejde, adjuncți ai ministrului învățămîntului, de alți reprezentanți ai organizațiilor pionieresti.

Un mare număr de pionieri au făcut o primire entuziastă conducătorilor de partid și de stat. În semn de dragoste netărmurită față de partid, părințele iubit al tineretului, pionierii le-au oferit flori.

Se vizitează apoi expoziția.

De 10 ori mai mult decît în 1948

La rafinările de petrol din țară anul acesta au intrat în producție noi tipuri de uleiuri superioare, a căror eficiență economică anuală este estimată la circa 30 000 000 lei. În prezent, România produce de 10 ori mai multe uleiuri minerale decît în anul 1948. Această producție acoperă în întregime nevoile interne, creînd și disponibilități pentru export.

Industria românească de uleiuri minerale a cunoscut în cel 20 de ani de la naționalizare o deosebită dezvoltare. Au fost construite noi complexe pentru producerea uleiurilor la Teleajen, Fîlcești și Clujina, dotate cu linii tehnologice dintre cele mai moderne. Numai blocul de uleiuri din cadrul rafinării Teleajen produce anual de două ori mai mult decît întregul sector al prelucrării șteiului în 1948.

Astăzi, uleiurile minerale românești sînt cunoscute și solicitate în peste 40 de țări ale lumii. (Agerpres)

Modernizarea aeroportului

SUCEAVA. — S-au încheiat lucrările de modernizare a aeroportului Salcea. În cadrul lor au fost construite o pistă betonată, un bloc tehnic dotat cu aparatură modernă, aerogară, stații de deservire. Aeroportul dispune de instalații de balizaj pentru protecția și controlul navigației aeriene, fapt ce face posibilă activitatea de zbor att ziua cît și noaptea. Prin modernizarea aeroportului sucevean s-a creat posibilitatea primirii avioanelor de mare capacitate și transport.

Aeroportul Salcea a fost racordat printr-o șosea asfaltată la drumul național, Botoșani, Suceava, Fălticeni, Bacău. (Agerpres)

Comoara de la Guanabo

CORRESPONDENȚĂ DIN HAVANA DE LA V. STAMATE

Numele localității Guanabo avea pînă nu de mult în Cuba aceeași rezonanță ca cel al Eforiei la noi. Spun avea pentru că liniștita localitate balneară de pe țărmul Atlanticului, cu o plajă lungă de cîțiva kilometri, s-a transformat de cîteva luni într-o promitătoare exploatare petroliferă. Această schimbare la față a trezit senzație. Acum, lumea s-a obișnuit. Nu se mai vorbește atît de plaja de la Guanabo, cît de petrolul de la Guanabo.

Recent am făcut o vizită acolo și am rămas impresionat de rapiditatea cu care acest tînit loc de odihnă se transformă într-un centru de activitate industrială. Noul decor te întîmpină chiar de pe faleze, unde turlele instalațiilor de foraj se întrec în înălțime cu palmerii regali. Zgomotul motoarelor de sute de cai putere care acționează aceste instalații, conductele de gaze asexate la marginea trotuarelor, autocisternele de 15 tone care așteaptă la rampa de încărcare, mirosul specific de hidrocarburi, stivele de țevărie metalică pentru foraj, panouri mari cu avertismentul de rigoare „No fumar!” care mai însoțesc la tot pasul, dar mai

ales prezenta a sute de oameni în saloape, cu căști metalice de protecție, agrenzați într-un muncă titanică de zi și noapte, mă fac să simt din plin atmosfera specifică pionieratului la schelele petroliere.

La marginea santierului, într-o vilă pierdută printre bambuși și oleandri, se află sediul Direcției exploatarei petroliere. Aici fac cunoștință cu ing. Manuel Gutierrez, ministru adjuncț al minelor, combustibilului și metalurgiei, cu Jose Santos și Ricardo Pena, respectiv directorul și geologul șef. Interlocuitorii mei, deosebit de amabili, mă pun imediat în temă.

— Stiam, îmi spune directorul Jose Santos, că în țara noastră există petrol, dar nu-mi închipuiam că tocmai aici, pe această plajă, vom descoperi un mare zăcămint. O anumită îndoială a domnii printre noi chiar și după erupția, în decembrie anul trecut, a putului „Guanabo-1”. Ne întrebam dacă nu cumva este vorba de un fenomen izolat și nimic mai mult.

— Și la noi, la minister, adaugă tovarășul Manuel Gutierrez, vestea a produs o mare satisfacție. Optimismul nostru era totuși ponderat de aceeași incertitudine: este doar o „pungă” sau o vîrbă de un adevărat zăcămint? Ori cum înșă, „Guanabo-1” cu un debit zilnic de 80 de tone de țitei, era un indiciu prețios că și în partea de răsărit a Havanei există petrol, că acțiunea de forare trebuie continuată. Erupția în funcție a putului „Guanabo-3”, cu o presiune dublă și un debit de 150 tone pe zi, ne-a confirmat existența unui important zăcămint. În prezent, efortul este concentrat aici, la Guanabo.

— Perspectivele sînt bune, intervine geologul șef, nu numai aici, dar și în restul țării. Prospecțiunile făcute cu treizeci de ani în urmă de societățile nord-americane și cele recente făcute de noi asupra structurilor geologice a Cubei au dus la concluzia că între rocile terțiare și cele cretacice există hidrocarburi. Mai mult, puturile din Camaguey și Caibarien, destul cu un debit redus față de acestea din Guanabo, confirmă existența unor zăcăminte petrolifere pe o vastă suprafață a țării.

Tovarășii cubanezi mă invită să vizitez instalația de foraj a putului „Guanabo-5”, una din cele patru instalații aflate în funcțiune și unde, după toate indiciile, se așteaptă o nouă erupție. Suse, pe platformă, în jurul mesei „rotative”, sîndorii urmăresc cu atenție mișcarea axului central la capătul cîrui, în adîncul pămîntului, sapa cu role sfeldeste în rocă o nouă porțiune a drumului pînă la comoara aurului negru.

ÎN PAG. A IV-A

- Funeraliile senatorului Robert Kennedy
- Pentru reînnoirea acordului privitor la bazele americane
- Spania încarcă nota de plată
- Saigonul din nou bombardat

(Continuare în pag. a IV-a)

DUMINICĂ SPORTIVĂ

FOTBAL:

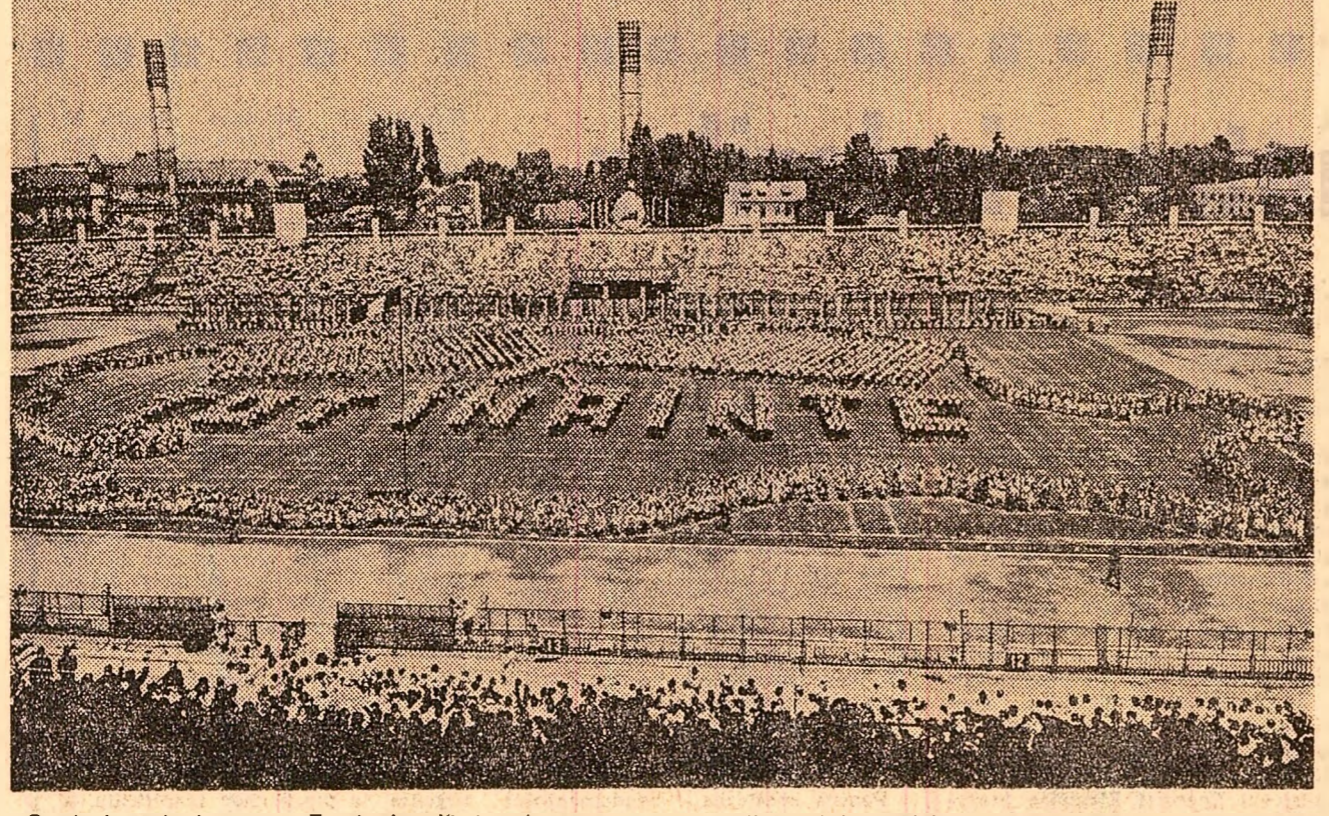
- Steaua a cucerit cel de-al șaptelea titlu de campion național
- Barajul, ultimul colac de salvare pentru Progresul București și Steagul Roșu Brașov

TIR:

- O întrecere de valoare înaltă - Interviu cu ing. Petre Cișmigiu

CAIC-CAŊOE:

- „Ape tulburi” în sporturile nautice - un articol de antrenorul emerit Radu Hușan

Cu devisa pionierescă „Tot înainte!”, înscrisă pe gazonul stadionului Republicii de trupurile a mii de pionieri, se încheie marea serbare cultural-artistică din Capitală (foto: Gh. Vințilă)

(Continuare în pag. a II-a)

Actualitatea culturală

Spectacole teatrale

In această săptămână, ca la fiecare sfârşit de stagione, alte colective ale teatrelor din provincie vor fi ospaţii Capitalei.

Teatrul din Constanţa prezintă azi şi mâine, în sala Comedia a Teatrului Naţional, piesa cunoscutului scriitor american Lion Feuchtwanger „Diavolul în Boston”. Montaj de regizorul Ion Maximilian, în scenografia lui Mihai Tofan, spectacolul reuneşte în distribuţie pe Iancu Lucian, Ioana Copăceanu-Mugur, Valeriu Săndulescu, Sandu Simionici, Emil Sasu, Anca Neculce-Maximilian, Costel Rădulescu, Emil Briădeanu, Valentina Sambră.

Teatrul „Matei Millo” din Timişoara se va înfronţa spectatorilor bucureşteni cu comedia lui Victor Ion Popa „Tache, Ianke şi Cadîr”. Regia spectacolului aparţine lui Ion Maximilian, iar scenografia lui Florin Popescu. Turneul actorilor timişoreni marchează sărbătorirea a 25 de ani de teatru a artistului emerit George Leahu, interpretând rolul Ianke. Din distribuţie mai fac parte Stefan Iordăchescu, Victor Odilo-Cimbru, Angela Costache, Mariana Tudor Cercel, Viorel Iliescu, Gh. Stolan.

Trei colective ale Teatrului Naţional „I. L. Caragiale” vor juca în cursul acestei luni pe scenele a peste 25 de orase din cuprinsul ţării.

Astfel, pînă la 21 iunie, locuitorii din Buzău, Piatra Neamţ, Bică, Tg. Neamţ, Suceava, Vatra Dornei, Sighetul Marmăţiei, Vaslui, Iaşi, Iaşii de Sus, Năsăud, Bistriţa, Cluj, Huedin, Turda, Zalău, vor putea vedea piesa „Jocul adevărului” de Sidonia Drăguşanu.

De la 8 la 30 iunie pe scenele din Piteşti, Crişleu, Petrosani, Huedoara, Deva, Timişoara, Brad, Oradea, Cluj, Huedin, Năsăud, Borsă,

Scenă din filmul Hiroshima, dragostea mea

PREMIERE CINEMATOGRAFICE

Agenda cinematografică a acestei săptămâni ne rezervă prilejul întâlnirii cu două apreciate realizări ale cinematografiei franceze. Este vorba de Hiroshima, dragostea mea, coproducţie franco-japoneză realizată de Alain Renais, avînd ca interpret principal pe Emmanuelle Riva şi Eiji Okada.

Domnişoarele din Rochefort, o producţie cinematografică în culori, avîndu-l ca scenarist şi regizor pe realizatorul „Umbrelor din Cherbourg”, Jacques Demy. Muzica filmului aparţine

compozitorului Michel Legrand iar distribuţia reuneşte o serie de actori binecunoscuţi: Catherine Deneuve, Françoise Dorléac, Danielle Darrieux, George Chakiris, Gene Kelly, Michel Piccoli etc. În compania unor cunoscuţi interpreţi ca I. Kobzan, A. Belov, Liudmila Gurcenko, a dirijorului V. Bubasevski, a grupului de balerină (maestrul de balet — N. Hoşin) a comiciilor, jonglierilor, acrobaţilor arhitecturii populare din bucureştenii vor petrece o seară agreabilă.

Turneul în ţara noastră va continua săptămîna viitoare pe litoral, la Constanţa şi Eforie Sud, unde va fi prezentat acelaşi spectacol.

ANSAMBLUL MOSCOVIT DE MUSIC-HALL LA BUCUREŞTI

Un colectiv prestigios, a cărui valoare o atestă succesele reputeate turneele întreprinse în Franţa, Polonia, Cehoslovacia, R. D. Germană, Canada, music-hall-ul din Moscova se află zilele acestea în ţara noastră. După apariţia lor pe scenele din Iaşi şi Bacău, artiştii sovietici vor prezenta săptămîna aceasta, la Sala Palatului din Capitală, spectacolul „O sută de zimbete” care va alătura numeroase muzicale — melodii de muzică uşoară şi de jazz — cuplete, balet, acrobatic etc. În compania unor cunoscuţi interpreţi ca I. Kobzan, A. Belov, Liudmila Gurcenko, a dirijorului V. Bubasevski, a grupului de balerină (maestrul de balet — N. Hoşin) a comiciilor, jonglierilor, acrobaţilor arhitecturii populare din bucureştenii vor petrece o seară agreabilă.

Turneul în ţara noastră va continua săptămîna viitoare pe litoral, la Constanţa şi Eforie Sud, unde va fi prezentat acelaşi spectacol.

Florian LUNGU

Sărbătorirea Zilei pionierilor

(Urmare din pag. 1)

cele mai bune condiţii pentru dezvoltarea şi afirmarea talentului lor. Ei îşi manifestă dorinţa arzătoare de a se instrui multilateral şi temeinic pentru a deveni constructori de nădejde şi vişii noastre noi.

La încheierea vizitei în expoziţia „Tineri speranţe”, deschisă cu prilejul Zilei pionierilor, conducătorilor de partid şi de stat li se oferă în dar casete conţinînd culegeri de versuri ale poezilor şcolari. Chintesenţă a preocupărilor literare ale pionierilor, acestea se bucură de frumoase aprecieri din partea cadrelor didactice, care stimulează activitatea scriitoricească a elevilor prin concursuri, simpozioane, prin editarea unor reviste în cadrul cîntărilor literare şcolare. Numai cu prilejul concursului de literatură din acest an, organizat de Consiliul Naţional al organizaţiei pionierilor, au sosit aproximativ 2 400 de asemenea lucrări.

Iniţiativă apol de artistul poporului Alexandru Ciucurencu, conducătorii de partid şi de stat vizitează

ză expoziţia naţională de artă plastică a elevilor din licee, şcoli profesionale. În tehnice deschisă într-o sală alăturată.

Consacrată încheierii anului de învăţămînt, această tradiţională manifestare artistică a celor mai talentaţi elevi în domeniul artelor plastice, organizată de Ministerul Învăţămîntului şi Comitetul Central al U.T.C., reuneşte aproape 300 de picturi, sculpturi, lucrări de artă grafică şi grafică publicitară.

Ele au fost selecţionate dintr-un mare număr de lucrări prezentate de elevi în diferite etape ale concursului. Creaţiile, un promiţător început de drum, reflectă debutul formării artistice a multor tineri talente.

Conducătorii de partid şi de stat au avut cuvinte de căldă apreciere şi îndemn pentru arta plină de prospeţime şi vigoare a tinerii generăţii, pentru preocupările multilaterale şi creatoare ale şcolărilor. La despărţire, pionierii şi colegii lor mai mari i-au aplaudat cu entuziasm, mulţumindu-le pentru vizita făcută la expoziţia lor.

ani, cînd va prinde viaţă visul lor de a deveni schimburi de nădejde al constructorilor de azi. De aceea, încă de pe acum îşi pregătesc visul pentru zborul temerare. În număratele cercuri tehnice şi practice, mintile lor se deprind cu uneltele, mîntea şi inima învaţă să respice şi să iubescă munca, se lasă seduse de emoţia emulaţiei, de pasiunea şi neliniştea creaţiei. Nu vîta niciodată pe băiatul înfîlţit nu de mult la Palatul pionierilor şi care, trăind o intensă bucurie, alerga de la maistrul la colegii şi de la acesta la telefon ca să anunşe şi părinţii săi, ucrind, i-a apărut prima bădăntură în palmă!

O repriză de gimnastică şi dans — într-o fîrească şi armonioasă împletire — este intitulată „Copilărie jerică” şi aduce pe gazon fetiţe în bluze albe şi fuste abastre, purtînd, unele, minii roşii şi, altele, umbreluţe colorate. Un joc globol, fermecător prin neapăsătorul său. Iată, ca după o ploaie, răsrînd ciuperci. Şi iată, într-un popas la munte, apărînd printre brazi cece de corturi învîntate la odihnă. Şi zeci de corăbii cu vîslaşi plutind pe legăndătoare valuri. Şi un imens porumbel al păcii. Este momentul cînd, de pretutindeni din tribune, îşi lasă zborul porumbel albi. Aşi călăuzesc ochii noştri corăbii care eliberează o pasăre din colţoie? Ochii care o urmăresc apoi zbîrnind liberă, pierzîndu-se în depărtări? Ce bucurie fără egal, ce superb sentiment de plenitudine!

Ultimul act al spectacolului: repriza de dansuri „Azi la noi e sărbătoare”. Fetiţe şi băieţi îmbrăcaţi în costume naţionale, reprezentînd toate zonele folclorice importante ale ţării, sfîrşesc un joc înfocat, desîndînd cu trupurile lor harta patriei, futurind eşarfe tricolore şi roşii două uriaşe drăpene — al României şi al P.C.R., scriind înfălţite replici şi ale partitului iubii, urmate de cuvintele devizei pionierilor: „Tot înainte!”

Stadionul izbucneşte în urale. A-plauzate se prelungeşte generoşi în tot ceea ce face, copiii nu se zgîrcesc tocmai la aplauze.

Marea serbare cultural-sportivă din Capitală

De la primele ore ale dimineţii, din toate sectoarele Capitalei, invadînd marile bulevarde, zeci de mii de pionieri (cifra mai aproape de adevăr: 35 000) se îndreaptă spre stadionul Republicii.

La ora 10, urale nesfîrşite străbat văzduhul, răspîndindu-se în largi ecouri peste orele: pionierii salută, cu entuziasm minunat al tinerişii lor, soseala, la marea serbare a conducătorilor partidului şi statului.

Tovarăşii Nicolae Ceauşescu, Ion Gheorghe Maurer şi ceilalţi conducători de partid şi de stat sosii aici după vizitarea expoziţiei „Tineri speranţe”, răspund cu dragoste manifestării pline de ataşament ferbinte a pionierilor faţă de partidul şi statul nostru.

În timp ce 4 000 de pionieri se află aliniaţi pe iarba stadionului, se prezintă raportul. Un avîntat semnal dat de un numeros grup de trompeti anunţă armonios ca a sosit clipa deschiderii festivităţii cultural-sportive închinată Zilei pionierilor.

Este aud, de către o gardă de onoare păşind solemn, şi apoi este înălţat drapelul tricolor. Întreg stadionul intonează „Treii culori”, cîntecul care a înflăcărat atîtea generaţii şi pe care copiii de azi îl fac să răsună întru lauda frumuseţii, bogăţiei şi puterii patriei.

Preşedintele Consiliului Naţional al organizaţiei pionierilor, Traian Pop, transmite tuturor pionierilor ţării salutul organizaţiei lor cu prilejul acestei frumoase sărbători.

Se deschide apoi pe gazonul stadionului o mare serbare cultural-sportivă, pregătită de peste 10 000 de pionieri şi alcătuită din reprize şi tablouri cu titluri sugestive, în care sînt înfăţişate cele mai variate aspecte ale vieţii şcolare, ale vişurilor şi preocupărilor tinerişii. Le prezentăm în relatarea scriitorului Octav Păncu-Iaşi:

„Bună dimineaţa, primăvară! E un joc graţios la care lua parte câteva sute de fetiţe în costume roşii şi băieţi îmbrăcaţi în alb, culori din împletirea cărora, la începutul primăverii, milioane de mărţişoare au vestit mamele şi bunicele, învîntătoare şi profesoarele, că dragostea ce le-o poartă copiii este asemenea anotimpului florilor, exuberantă, coplesitoare. Dansul, din ce în ce mai înalt, stimulează memoria şi aduce, desigur, în prezenţă imaginea rămasă intactă a splendidei

acţiuni pe care pionierii au dedicat-o primăverii acesteia: plantarea a peste 1 200 000 de puieţi!

„Grădie şi avînt” este titlul sugestiv al altei reprize, în care un număr de pionieri o mize de pionieri cu eşarfe albastre, deapănate pe fete de împărăi — cu cele mai fermecătoare fete ale — imparaţiile de la uzinele „Republică” sau „Griviţa roşie”. Ca întreg spectacolul, şi dansul acesta îţi apropie un sens simbolic. El se vrea un strop din marea fantezie pe care pluteşte necontenit, graţios şi avîntat, nava artei pionierice. Să înţelegem o clipă ochii şi să dezvoltăm filmul artei manifestării ale copiilor care impun mişcarea, de la cea directă, plină de vitalitate a jocului popular, pînă la cea discret metafizică a baletului.

Dansul următor se numeşte „Tara întreaga ca o floare” şi pune din nou la încercare măiestria fetelor. De data aceasta, pionierii sînt îmbrăcaţi în alb, cu surfuluşe multicolore, ducînd coşuleţe de flori şi formînd cu trupurile lor uriaşe buchete. Flori sugerînd grădinele vacanţei, amintind drumuşele pe potecile de lumină şi parfum ale verii.

E rîndul băieţilor. Ei susţin o repriză de gimnastică simbolizînd viitorul. Copiii sînt costumaţi în salopete. Aşa cum vor arăta peste

Preţutîndeni în ţară, la orase şi în sate, sărbătorirea „Zilei pionierilor” a prilejuit o entuziasmată revărsare de încredere şi voinţe, de cîntec şi joc.

La Iaşi, pionierii au sărbătorit ziua lor printr-o manifestare organizată în piaţa Unirii. Pe mozaicul care reprezintă legenda descălecare a lui dragos Vodă şi în jurul statului lui Alex. Ioan Cuza, strupuri de pionieri au susţinut un bogat program artistic. Pe stadionul orăşenesc din Cluj, peste 3 000 de copii au executat montajele „Recreaţie în pădure”, „Joc şi muncă”, „Copilărie fericită”, „Dansuri populare”. Cel mai emoţionant punct al programului l-a constituit tabloul final: pionierii au format cu trupurile lor conturul României înscind în mijloc iniţialele partitului nostru, Republicii Tg. Mures, pe stadionul „23 August”, zeci mii de pionieri şi scriitori — români, maghiari şi germani — au sărbătorit laolaltă ziua lor.

Manifestări în ţară

Prin telefon de la corespondenţii noştri

După-amiază, la Platoul Corneşti, loc preferat de agrement al s-a desfăşurat un alt program cultural-artist al pionierilor din cadrul prezentaţei de ansamblu de cîntec şi dansuri al pionierilor, care a împlinit 10 ani de existenţă, de cele mai bune formaţii artistice din şcoli, cuprînzînd de la cîntec şi dansuri la jocurile populare româneşti şi naţionaliştilor concloctoare de pe aceste meleaguri.

„Copiii — floarea ţării” — acesta a fost simbolul sub care pionierii municipiului Alba Iulia au sărbătorit simăbă şi duminică ziua tradiţională a cravatei roşii. La Piteşti, programul activităţilor festive a atras peste zeci mii de pionieri. Pe stadionul sportiv de dansatori, dansuri şi jocuri Trivale a avut loc spectacolul cultural-sportiv „Sîntem zori noi”, prezentat de ansamblul reunit al formaţiilor de gimnastică şi dansuri al şcolilor generale din Piteşti. După-amiază, în strălucita gară a Teatrului s-a prezentat spectacolul festiv „Pionierii — mîndria ţării”, susţinut de cele mai bune formaţii artistice ale pionierilor din judeţul Argeş.

Pe plaiurile maramureşene sărbătorirea a început încă din cursul după-amiezii de simăbă. În dimineaţa zilei de duminică, piaţa din faţa Comitetului Judeţean de partid Maramureş a fost locul de înfrînare a peste 5 000 de pionieri. Marşul de acest fel au avut loc în toate orasele şi comunele judeţului, la ele participînd peste 30 000 de pionieri şi scolare.

În numeroase judeţe, pionierii au adus prin manifestările sărbătorite un omagiu celor care s-au jertfit pentru patrie, luptătorilor pentru dreptate socială şi libertate naţională. Ziva pionierilor a fost sărbătorită în sate prin îmbrăcarea în Cîmpia Pădureului, la gară şi în oraşele de la Tebea. Pionierii din localitatea istorică Sarmizegetia au prezentat pe plaiul amfiteatralului roman un montaj literar, muzical şi coregrafic.

Programul sărbătorilor al „Zilei pionierilor” s-a încheiat în multe locuri cu focuri de tabără şi carnavaluri pionierice. Într-o poiană din pădurea de pe dealul Repede de lângă Iaşi, participanţii la focul de tabără au urmărit dramatizarea cunoscutului povestiri a lui Mihail Sadoveanu „Dumbrăva minunată”. În portul artistic Tomis au avut loc o foc de tabără şi un carnaval de apă.

CALEIDOSCOP

DE MÎNTUIALĂ!

Ateneul popular din Tîrtăraşi, construcţie monumentală ridicată cu ani în urmă de lucrătorii cartierului iosean, trece în prezent printr-o perioadă critică. Clădirea a fost lăsată o vreme în părăsire, astfel că prin 1964 tavanel s-a prăbuşit cu totul. În această stare, Ateneul a fost transformat în iarnă anul 1965 în depozit de fructe. S-au cerut însă fonduri şi constructorii grupului de studiu al Trusului de construcţii Iaşi au trecut la executarea reparaţiilor capitale. Acum, după aproape 3 ani şi după cheltuirea a 500 000 lei, ei prezintă lucrările la recepţie. Nimeni că beneficiarii lucrărilor sunt de cultură şi artă al municipiului Iaşi — ca şi pompierii, au obiectiv: instalaţia hidrantă pentru PCI nu corespunde, instalarea de lumină de deasupra uşilor de evacuare lipseşte, finisajul este defectuos executat în multe locuri. Ultimele termene acordate pentru remedieri (de la 1 mai aprilie la 1 mai şi apoi la 15 mai a.c.) nu se respectă. Mai mult, de la 1 mai, pe şantier nu a mai venit nici un lucrător. Diversele foruri discută dar încă nu s-a ajuns la nici un rezultat.

Acesta fiind situaţia, locuitorii cartierului rămîn pe bună dreptate întrebare: cînd se va pune capăt târîgărilor reparaţiei Ateneului lor?

Manoela CORCACI
corespondentul „SciŢteii”

INCOGNITO

Împodobirea oraşelor cu noi şi valoroase statui este un fenomen deosebit de îmbucurător. Cu atât mai regretabil apar faptul că, desi au fost ridicate în urmă cu luni, statuile lui Mihai Eminescu din faţa Ateneului Român din Bucureşti şi cea a lui Traian Grozavescu din sala Teatrului Naţional din Timişoara se înfăţişază trecătorilor fără a avea inscripţie pe ele numele celor două personalităţi ale culturii noastre. Dacă statuia lui Eminescu poate fi recunoscută de către oricine din această ţară, nu se poate afirma acelaşi lucru despre statuia lui Grozavescu (nemăsurabilă din faptul că mărirea covârşitoare a turşilor stăni nu au de unde să-i cunoască).

În plus, cele mai multe din lucrările de artă monumentale recent amplasate în parcuri şi pe trotuare, de asemenea, să-şi dezvăluie

100 DE ANI

Era la începutul anului 1868. După cum relatează revista „Familia”, în ziua de 8 februarie cu prilejul unei „serate cu peroraţiune şi cîntări”, în oraşul Orăştie a avut loc prima manifestare corală românească. Cu timpul, prin entuziasmul şi talentul amatorilor de muzică din localitate, se înfiinţează „Reuniunea de cîntări din Orăştie”, a cărei asidua activitate a fost răsplătită printre altele şi cu „Medalia de aur” şi Diploma de onoare” cu prilejul festivităţilor iniţiate de Societatea muzicală „Carmen”, condusă de D. Chiriac. Au trecut 100 de ani. Corul din Orăştie, cu aceeaşi pasiune ca şi în urmă cu un secol, dăte mai departe frumoasa tradiţie a înafăştărilor. În semn de preţuire pentru neîntreruptă activitate corală românească din această zonă a ţării, ieri a avut loc aici sărbătorirea formală de cîntări a casei memoriale. Situată la marginea satului, pe coama unei pante domoale, casa, clădită într-un stil moldovenesc simplu, s-a păstrat întocmai ca acum un secol. În cele opt camere sînt expuse peste 2 500 de obiecte personale, documente, manuscrise, scrisori şi publicaţii ale vremii, reînviînd rolul lui Costache Negri în pregătirea revoluţiei din 1848. Neamărate altele, expozate ne înfăţişază activitatea sa diplomatică, legăturile avute cu personalităţi de seamă ale timpului din ţările române şi din străinătate.

Casa memoriale Costache Negri de la Minjina a prilejuit în aceste zile, cînd se aniversază 120 de ani de la revoluţia din 1848, o serie de manifestări. Aici s-a desfăşurat o sesiune de comunicări ştiinţifice, organizată de filiala Societăţii de ştiinţe istorice şi filologice Galaţi, o serbare cîmpenească în crîngul de lîngă casa memoriale, întreceri ale artiştilor amatori şi ale sportivilor din cuprinsul judeţului Galaţi.

ETNOGRAFIE ÎN AER LIBER

În cadrul secţiei în aer liber a muzeului sătesc din comuna Sălişte, satul Galeş, judeţul Sibiu, s-a construit o stîna specifică zonei „Mărginimea Sibiului”, care a fost coborîtă din Crînt, muntii Cibinului, şi are o vechime de peste 180 de ani. În interior, stîna este dotată cu ustensile necesare prelucrării laptelui, precum şi cu numeroase obiecte folosite de clobani. Pentru viitor s-a prevăzut montarea unei case vechi de birne, lucrată în stilul arhitecturii populare din comuna Sălişte, şi a unei colibe de munte.

Cecilia HAŞEGANU

LA MÎNJINA LUI COSTACHE NEGRI

La Minjina, locul unde s-a născut şi a trăit mult ani Costache Negri, unul dintre revoluţionarii de seamă ai anului 1848, s-a deschis de curînd o casă memoriale. Situată la marginea satului, pe coama unei pante domoale, casa, clădită într-un stil moldovenesc simplu, s-a păstrat întocmai ca acum un secol. În cele opt camere sînt expuse peste 2 500 de obiecte personale, documente, manuscrise, scrisori şi publicaţii ale vremii, reînviînd rolul lui Costache Negri în pregătirea revoluţiei din 1848. Neamărate altele, expozate ne înfăţişază activitatea sa diplomatică, legăturile avute cu personalităţi de seamă ale timpului din ţările române şi din străinătate.

Casa memoriale Costache Negri de la Minjina a prilejuit în aceste zile, cînd se aniversază 120 de ani de la revoluţia din 1848, o serie de manifestări. Aici s-a desfăşurat o sesiune de comunicări ştiinţifice, organizată de filiala Societăţii de ştiinţe istorice şi filologice Galaţi, o serbare cîmpenească în crîngul de lîngă casa memoriale, întreceri ale artiştilor amatori şi ale sportivilor din cuprinsul judeţului Galaţi.

Radu APOSTOL
corespondentul „SciŢteii”

(Urmare din pag. 1)

meccanizării, încărcării şi transportului cărbunelui în abatoare.

Rezultate bune au obţinut şi alte întreprinderi din judeţ. Fabrica de zahăr Sascut, de pildă, a prevăzută să realizeze în acest an descărcarea mecanică a sfecla de zahăr, reducînd astfel cheltuielile de instalare cu aproape 4 milioane de lei. La Trusul de construcţii Moineşti, prin depăşirea planului de gazolină cu 5 000 de tone, îmbunătăţirea utilizării timpului de lucru al muncitorilor de la atelerile de reparaţii şi înlocuirea deparafării manuale cu cea mecanică, se va obţine în acest an o economie de aproape 7 milioane de lei. Succesele acestea — asupra cărora m-am oprit mai mult — vin să ateste tenacitatea cu care colectivele şi conducătorii întreprinderilor respective, organele şi organizaţiile de partid, unele ministere de resort au fructificat resursele rentabilizării. Ele dau, însă, şi o imagine a complexităţii şi amploare acţiunii de organizare ştiinţifică a producţiei şi a muncii, iniţiată de conducerea partidului şi statului, generînd totodată concluzii şi învăţăminte te-

meinic. În acest sens, apar, în adeverita lor lumină, practicile consemnate anul acesta în unele dintre întreprinderile judeţului — cînd preocupările pentru valorificarea conţinutului, mai susţinută, a rezervelor interne, care să contribuie la creşterea eficienţei economice, se loveşte de poartă grea de înţeles a unor dintre factorii interesaţi, cu responsabilităţi clare în domeniul rentabilizării, din anumite ministere de resort.

Cazurile din acest an sînt edificatoare. Fabrica de hîrtie şi celuloză Letea-Bacău este planificată să reducă pierderile cu peste două milioane de lei. În primul trimestru, ca urmare a acţiunii de rentabilizare, pierderile au fost diminuate cu aproape 600 000 de lei. Recuperările puteau fi însă mult mai mari dacă forul lu-

nr. 29 din 16 martie a.c. Ministerul Industriilor Chimice a obligat întreprinderile să diminueze pierderile planificate numai începînd din... trimestrul al II-lea al anului. Fieşte, o asemenea poziţie din partea organului tutelar nu poate facilita punerea în valoare a rezervelor interne de rentabilizare.

Un alt procedeu care frînează iniţiativa colectivelor şi conducătorilor de întreprinderi în depistarea cauzelor reale ale pierderilor planificate îl constituie rentabilizarea prin majorarea preţurilor de vânzare. În acest domeniu, tot la Fabrica Letea, preţul de vânzare la varul achiziţionat a fost majorat cu 135 000 lei, iar prin urmare ordin al Ministerului Economiei Forestiere s-a dispus majorarea preţului de vânzare la rămasă de celuloză de la 238 de lei la 258 de lei tona. Considerăm că aceasta nu este măsura cea mai indi-

cată, deoarece în fiecare unitate există marea posibilitate de eliminare a unor cheltuieli neproductive şi neeconomice, de ridicare a calităţii produselor, de reducere a cheltuielilor materiale în totalul preţului de cost. Bine ar fi ca această rentabilizare prin „jocul” preţurilor să fie temeinic analizată, formulîndu-se un punct de vedere realist, unitar, care să nu muşamalizeze neajunsurile, sau să le prelungească existenţa în detrimentul economiei naţionale.

După părerea noastră, nu pot fi admise cazurile de rezolvare unilaterală a problemelor de rentabilizare. Vorbeam de întreprinderile minieră Comăneşti, principala furnizor de cărbune pentru termocentralele din această localitate. Potrivit unor calcule (nu ştim cine de fundamentate), Ministerul Energiei Electrice preconizează reducerea activităţii termocentralei, sub motivul că „consumul

specific de combustibil convenţional este ridicat în raport cu altele ce s-au construit în ţară”. În aceste condiţii, ar urma ca termocentralele Comăneşti să treacă în conservare sau să acopere numai necesităţile de vîrf. Trebuie spus însă că ministerul a mîntit a-a făcut tot ce era posibil pentru a se asigura un regim optim de exploatare a cazelor termocentrale, pentru modernizarea acestora, astfel încît funcţionarea lor să devină cât mai eficientă. Mai mult, prin aplicarea acestei soluţii arbitrate, întreprinderea minieră din Comăneşti — care de la circa 18 milioane de lei dotată de la buget, anul acesta a dat beneficii — ar deveni din nou rentabilă. Ea ar fi obţinută să nu transporte întreaga cantitate de cărbune la distanţe mult mai mari, consemnate în fiecare an o pierdere de circa trei milioane lei.

Pentru creşterea randamentului termocentralei şi reducerea consumului specific, comisia economică a

Comitetului Judeţean Bacău al P.C.R. a propus de mai multe ori soluţia montării unui grup energetic de capacitate corespunzătoare, care să ducă la consumul integral, pe plan local, a întregii producţii de cărbune a întreprinderii şi astfel să se economisească în mod unitar, problema rentabilităţii. Nu s-a menţinut însă înţelegerea cuvenită din partea ministerului amintit. De aceea invităm conducerea forului de resort să ţină mai mult seama de problemele specialiştilor noştri. Se impune, de asemenea, ca ministerul economic să nu considere că mîntuirea lor s-a terminat o dată cu înlocuirea planurilor de mîntuire în întreprinderi. Astfel, la Fabrica de hîrtie şi celuloză Letea din Bacău, desi prin planul întocmit în 1967 s-au prevăzută 5 măsuri care urmau să fie realizate cu sprijinul direcţiei generale din minister, nu s-a primit nici pînă acum un răspuns asupra modului de aplicare a acestora.

Considerăm că organele tutelare ale întreprinderilor trebuie să acţioneze în mai strînsă legătură cu noi, pe plan local, în cadrul de specialitate — în vederea lichidării cât mai urgente a pierderilor planificate, a creşterii în continuare a eficienţei activităţii economice.

Rentabilizarea întreprinderilor

viața internațională

FUNERALIILE SENATORULUI ROBERT KENNEDY

O liniste ireală coborise peste cimitirul național Arlington... Pe cerul limpezit de ploaie care căzuse intermitent în cursul după-amiezii străluciau aprins stele. Era ora 11 noaptea. Simbătă, cei peste trei mii de participanți la ceremoniile înmormântării lui Robert Kennedy — ca și zecile de milioane de locuitori de pe întreg cuprinsul Statelor Unite, care stăteau în fața televizoarelor — urmăreau cu privirile cernite cum Joseph Kennedy, cel mai mare dintre fiii senatorului dispărut (are 15 ani), poartă pe brațe, împreună cu alți prieteni apropiați ai familiei, sicriul tatălui său. La cîteva metri de el, unul din frații săi mai mici, aflat la o vîrstă fîrta de suferințele sufletești, se juca cu lumina aprinsă pe care o ținea în mîni, uitîndu-se din cînd în cînd cu nedumerire la oamenii trîști și tăcuți din jur...

Sicriul a fost depus alături de lespezele de piatră sub care a fost îngropat în tragica toamnă a anului 1963 președintele John Kennedy. Simplită și omenească, fără elemente spectaculare — astfel s-a desfășurat momentul suprem și final al despărțirii de Robert Kennedy. Alături de familia îndoliată, la ceremonie au participat președintele S.U.A., Lyndon Johnson, vicepreședintele Hubert Humphrey, liderii și membrii celor două camere ale Congresului, guvernatori, personalități proeminente ale vieții politice și publice americane, membri ai corpului diplomatic. Bătrînul Joseph P. Kennedy, în vîrstă de 80 de ani, tatăl senatorului Robert Kennedy, care n-a putut participa la funeralii, a urmărit ceremonia la postul de televiziune.

Ultimul drum al lui Robert Kennedy — care a început simbolic la amiază după serviciul religios de la catedrala St. Patrick din New York și s-a încheiat tirziu în noaptea la Arlington — a prilejuit o manifestare de o amploare fără precedent a compasiunii opiniei publice americane. Pe străzile New Yorkului, în gările prin care a trecut trenul special, pe bulevardele Washingtonului, zeci și sute de mii de oameni au așteptat ore în șir pentru a vedea un ultim omagiu celui care a fost unul din cei mai proeminenți oameni politici ai Americii.

Camerele de luat vederi ale posturilor de televiziune, care au cuprins în raza lor întregul traseu St. Patrick (New York) - Arlington (Washington), au surprins scene impresionante. În cele mai multe gări prin care trenul mortuar trecea cu o viteză redusă, mii de locuitori adunați pe person sîtate, nemiscăți, într-o tăcere deplină, urmărind cu privirile înălțate ultimul vagon, al douăzeci și unulea, în care se afla sicriul. Nu rareori această tăcere era sfîșiată de plînsuri. În alte gări însă, mulți

mile întîmpinau trenul cu străvechiul cîntec „Cîmpul de luptă al republicii”, început spontan și inter-punctat cu o copleșitoare pasiune și autenticitate a sentimentelor. Această melodie a fost cîntată de alții de un imens cor și în fața monumentului din Washington ridicat în memoria lui Abraham Lincoln, primul președinte asasinat din istoria Statelor Unite. Acestui cor i s-au alăturat numeroși participanți la marșul săracilor, al căror „oraș al speranțelor” se află în apropiere.

Această manifestare a opiniei publice americane a determinat o înfrîzire de aproape cinci ore a ceremoniei funerare, care era prevăzută să înceapă la ora 10.30. Trenul mortuar a parcurs distanța New York-Washington într-un interval de timp aproape de două ori mai mare decît cel prevăzut.

CORESPONDENȚA DIN NEW YORK DE LA NICOLAE IONESCU

Inițial pentru ora 17.30. Trenul mortuar a parcurs distanța New York-Washington într-un interval de timp aproape de două ori mai mare decît cel prevăzut.

Comentariul tuturor posturilor de televiziune și ziarelor americane de duminică au subliniat că niciodată pînă acum în întreaga istorie a Statelor Unite nu au participat atît de mulți oameni la funeraliile unui „nepreședinte”. După cum a rătat unul din comentarii postului de televiziune C.B.S., toti cei care au venit să aducă un ultim omagiu lui Robert Kennedy nu au făcut un simplu act de compasiune. Pe lângă dureri, ei și-au exprimat în același timp, pe această cale indignarea și revolta față de asasinat, față de întreaga atmosferă de violență și degradare care caracterizează viața social-politică americană.

Starea de spirit a opiniei publice din S.U.A. este în mod concludent reflectată de adevăratul rechizitoriu pe care îl publică cunoscutul dramaturg american Arthur Miller în ziarul „New York Times” din 8 iunie. Asasinarea lui Robert Kennedy — scrie Arthur Miller — „nu este decît un ultim fragment al unui baraj tot atît de vechi ca și această țară — căruia i-au căzut victime Lincoln, Garfield, McKinley, John F. Kennedy, Martin Luther King, Evers — plus un șir infinit de oameni liniștiți, de oameni bătuți pînă la moarte în celeule politice, de indienți expulsați cu pușca și cuțitul, de negri în timpul de secole în sclavie...”

„O țară al cărei popor nu poate să circule în siguranță pe prorii sale străzi nu are dreptul să spună nici unui alt popor cum trebuie să se guverneze și cu atît mai mult nu

are dreptul să-l bombardeze” — declară cunoscutul dramaturg. „Noi sîntem în război nu numai cu poporul vietnamez, ci și cu poporul american, scrie el. Să încetăm amîndouă aceste războaie. Sîntem dintr-un dezastru să lăchidăm slumurile și să deschidem o lume de speranță pentru cei săraci. Ce ne împiedică? Dorim pace în Vietnam? Atunci să facem pace! Dorim o rază de speranță în orașele noastre? Atunci să încetăm de a nega drepturile pe care le are fiecare om de la viață!”

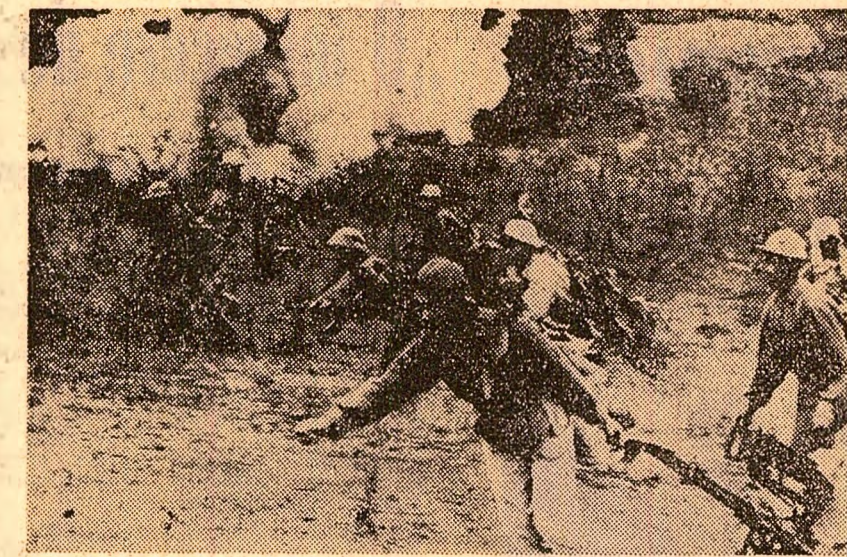
Asemenia gânduri și sentimente exprimate sub cele mai diferite forme sînt în prezent dominante în rîndul opiniei publice americane. Am în fața mea, acum cînd scriu această corespondență, principalele zăme americane de duminică. Nu există unul singur care, în paginile consacrate asasinării lui Robert Kennedy, să nu facă legătura între crima de la Los Angeles și climatul politic și social înscăunat în S.U.A. „Vizul american a devenit un comar — scrie un cititor în ziarul „New York Post”. Oamenii noștri cei mai iluștri, în special aceia care expun idei progresiste — emanciparea negrilor din tirania economică a stăruitora săracilor, pace în lume — au devenit ținta asasinilor. A sosit Imperiul timpului să tragă semnalul de alarmă. Violența trebuie încetată dacă vrem ca America să supraviețuiască. Trebuie să începem această operațiune prin încetarea oribilului război din Vietnam”. După cum se poate constata, legătura dintre violență și agresivitatea politică externe și degradarea climatului social și politic intern este scoasă permanent în evidență.

Redactorul-șef al prestigiosului ziar „Christian Science Monitor”, Erwin Canham, subliniază, de asemenea, într-un amplu articol că cei care comit acte de violență „sînt influențați în acest sens de întreaga atmosferă a țării, care dominează în țară. „Statele Unite ale Americii” scrie el — acceptă noțiunea vinovăției colective — cu umilțina în suflet”. Același ziar înserează în paginile sale un desen în care se vede un om cîntînd lista pierderilor americane în Vietnam. În desen apare o listă în care s-a încheiat la 8 iunie. Pe această listă figurează și numele lui Robert Kennedy...

După arestarea presupusului asasin al lui Luther King

LONDRA 9 (Agerpres). — James Earl Ray, presupusul asasin al liderului populației de culoare din S.U.A. Martin Luther King, care a fost arestat la Londra, a fost supus simbolic seara unei interogații la comisarariatul de poliție din Cannon Row. Autoritățile polițienești britanice au lăsat să se înteleagă că el va fi deferit luni unui tribunal din Bow Street pentru a fi inculpat de intrare ilegală în Marea Britanie, precum și pentru port de arme ilicite. El va fi ulterior închis din nou, sub o pază severă, pînă la extradarea sa în S.U.A.

John Larry Ray, fratele asasinului pastorului Martin Luther King, a declarat la Saint Louis (statul Missouri) că nu crede că fratele său s-a mai rămint în viață pînă la data procesului. „Dacă el a fost acela care l-a ucis pe King, a spus John Ray, a făcut-o pentru o sumă mare de bani. El nu ar fi făcut un asemenea act, dacă nu era pentru bani, iar acei care l-au plătit vor, bineînțeles, ca fratele meu să nu dezvăluie tot ce știe în fața unui tribunal”.

Patrioții sud-vietnamezi în timpul unui atac

Saigonul din nou bombardat

SAIGON 9 (Agerpres). — Simbătă, alături de centrul, cit și alte cartiere ale capitalei sud-vietnameze au fost supuse unui intens tir de mortiere de către forțele patriotice. Trei obuze au căzut în apropiere de portul nouului port din Saigon, la o distanță de 5 km de palatul prezidențial.

În restul țării, forțele patriotice au bombardat alte patru orașe. Aer-

roporul din orașul Ban Me Thuot a fost atins, iar aproximativ 11 elicoptere americane au fost distruse. În delta fluviului Mekong, patrioții au bombardat orașul Kien Giang, unde se află o bază americană. Au fost distruse mai multe vehicule militare. Două avioane de la baza Chu Lai, situată la 120 km de Saigon, au fost avariate.

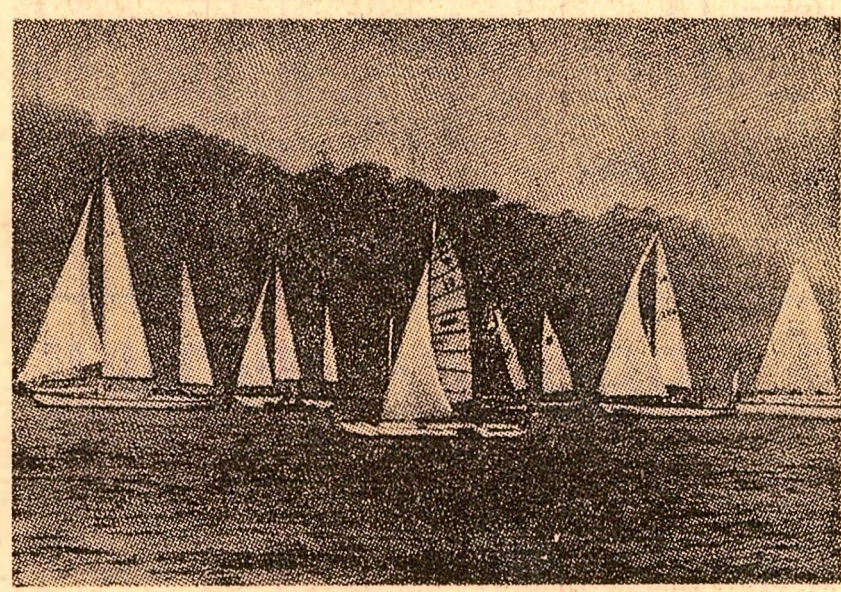
agențiile de presă transmit:

Forțele antiaeriene ale Armatei populare vietnameze au doborât deasupra Hanoiului un avion american fără pilot, anunță agenția V.N.A. Potrivit unor date suplimentare, în zilele de 5, 6 și 7 iunie, în spațiul aerian al Vietnamului de nord, deasupra provinciilor Nghe An și Lang Son, au mai fost doborâte alte patru avioane americane. Astfel, numărul total al avioanelor S.U.A. doborîte deasupra R. D. Vietnam se ridică la 2.983.

George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe al României, care se află la Cairo, a fost primit simbolic de Mahmud Riad, ministrul afacerilor externe al R.A.U. În timpul convorbirii care a avut loc cu acest prilej au fost abordate probleme privind relațiile bilaterale și evoluția situației din Orientul Mijlociu.

O delegație comercială oficială peruviană, alcătuită din reprezentanți ai comerțului, finanțelor și industriei, a plecat din Lima într-o călătorie prin mai multe țări socialiste europene. Înaintea plecării delegației, premierul peruvian, Osvaldo Herccles, a declarat unor corespondenți că anul acesta citeva alte delegații comerciale vor pleca în Europa răsăriteană pentru a discuta diferite probleme privind comerțul dintre Peru și țările respective.

Teatrul de Comedie din București a prezentat, simbolic duminică, în cadrul „Săptămînilor festive vinezare”, spectacolul cu piesa „Troilus și Cresida”. Interpretarea magistrală a piesei a cucerit spectatori. În sală se aflau președintele Academiei austriece de științe, Erich Schmid, primarul Vienei, Bruno Marek, care a însoțit spectacolul pe Dumitru Popa, primul general al municipiului București, aflat în vizită în Austria, numeroși reprezentanți ai corpului diplomatic.

Amborcajunii cu pinze ovid un singur navigator la bord cu pornit din portul englez Plymouth pentru a traversa Atlanticul

10 000 de persoane au luat parte duminică la o demonstrație în fața consulatului S.U.A. din Fukuoka. Demonstrații au cerut evacuarea bazelor americane din Japonia.

Aproximativ 12 000 de lucrători din industria zahărului din provincia Tucuman (Argentina) au rămas fără lucru ca urmare a închiderii de către patronat a nouă fabrici. Secretarul general al federației muncitorești din această provincie, Miguel Lasarte, a declarat că situația muncitorilor din această provincie s-a înrăutățit în ultimul timp tot mai mult, mii de muncitori îngroșînd rîndurile șomerilor, iar copiii sînt nevoiți să abandoneze școlile deoarece părinții nu mai au cu ce să-i întrețină.

Evenimentele din Franța

PARIS 9 (Agerpres). — În Franța, în urma acordurilor intervenite între sindicate și guvern, și-au reluat activitatea, aproape în întregime, marile uzine de automobile Peugeot din Sochaux și filiala regiunii Renault din Annecy. Începînd de luni urmează să fie reluat lucrul la uzinele aviatice „Sud-Avia-

tion” și „Nord-Aviation”. În sectorul public majoritatea funcționarilor s-au prezentat încă de la sfîrșitul acestei săptămîni la lucru. A fost semnat, de asemenea, un acord între guvern și sindicatele funcționarilor de la prefecturi. La școlile primare și la o parte a liceelor au fost reluate cursurile.

Tirgul de la Poznan

POZNAN 9. — Trimisul special Agerpres I. Dumitrescu transmite: La 9 iunie s-a deschis cea de-a 37-a ediție a Tirgului internațional de la Poznan, la care participă 46 de țări. România este prezentă la această ediție a tirgului cu o gamă largă de produse cuprinzînd principalele ramuri ale industriei sale constructoare. Un loc important îl au uzile petroliere, dintre care se disting, prin silueta sa zveltă, turia sondei de foraj F-200 cu o posibilitate de foraj pînă la 4 000 de metri adîncime.

Duminică, pavilionul nostru a fost vizitat de Z. Nowak, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, W. Trampczynski, ministrul comerțului exterior, și de o numeroasă delegație formată din specialiști polonezi.

Adunarea de la Lidice

PRAGA 9 (Agerpres). — Cu prilejul împlinirii a 28 de ani de la distrugerea satului Lidice de către nazisți, aici a avut loc o adunare comemorativă la care a luat cuvîntul V. Pleskot, locțiitor al ministrului afacerilor externe al R. S. Cehoslovace. După ce a evocat ororile comise de hitleristi la Lidice, vorbitorul a abordat o serie de probleme internaționale actuale referindu-se în special la situația din R. F. G. Condamînd tendințele revanșarde și militariste care se manifestă în prezent în această țară, V. Pleskot a constatat totodată că „în rîndul opiniei publice și al unor reprezentanți politici din această țară se manifestă unele opinii realiste.”

În încheierea manifestării a fost adoptată o rezoluție care condamnă toate acțiunile de război și care cheamă pe oamenii de bună credință din întreaga lume la cooperare și la reglementarea problemelor litigioase prin mijloace pacifice. De la Lidice au fost trimise telegrame delegațiilor R. D. Vietnam și S.U.A., în care se exprimă speranța că se va obține reglementarea pe cale pacifică a conflictului vietnamez.

Serbarca ziarului „Neues Deutschland”

Simbătă seara a avut loc în Sala Sporturilor „Dinamo” din Berlin festivitatea deschiderii celei de-a 11-a serbări a ziarului „Neues Deutschland”. Rudi Singer, redactor-șef al ziarului, a salutat pe cei prezenți. Cu prilejul serbării ziarului „Neues Deutschland” a avut loc simbolic și duminică o serbară populară în parcul „Friedrichshain” din Berlin. 2.500 artiști și sportivi și-au dat concursul la programul artistic desfășurat cu acest prilej pe cele 20 de scene. Au participat, de asemenea, artiști de peste hotare. La tradiționala serbară a ziarului „Neues Deutschland” și-au trimis reprezentanții organelor fraterești din diferite țări. Din partea ziarului „Schnieja” a participat Dumitru Timu.

Comoara de la Guanabo

(Urmare din pag. 1)

Stau de vorbă cu cîteva sondori. Din discuție se degajă hotărîrea lor de a depista comoră de la Guanabo în toate acuzările ei. E doar vorba, îmi spune unul dintre ei, de a aduce la suprafață itelei de care Cuba are atîta nevoie.

La Guanabo se munceste zi și noapte pentru a da țării petrol. Directorul și muncitorii sînt optimiști: și au toate motivele.

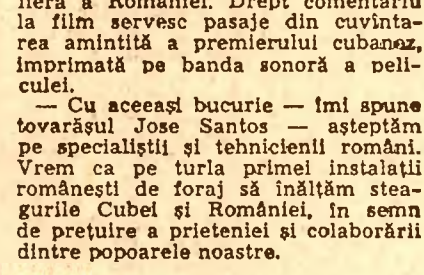
— Sîntem bucurosi, îmi spune unul din tovarășii cubanezi, că această problemă grea pentru noi, de a ne procura echipament de foraj, și-a găsit o fericită rezolvare în cadrul cooperării tehnice dintre România și Cuba. Știm că România posedă

o modernă industrie de utilaj petrolier. De acest lucru ne-am convins încă de pe acum. Sîntem siguri că fabricate în România dau rezultate excelente. La fel și acest separator de gaze de fabricație românească funcționează perfect. Așteptăm cu nerăbdare instalările românești de foraj.

Referindu-se la dezvoltarea colaborării între România și Cuba în domeniul exploatării resurselor petrolere, premierul român, Ceaușescu, a elogiat industria de utilaj petrolier din România și a vorbit pe larg despre acordul încheiat între cele două țări privind livrările de echipament de foraj pentru Cuba.

În prezent, pe ecranul cinematografulor din Cuba se prezintă un documentar despre industria petroliferă a României. Drept comentariu la film servesc pasaje din convîntărea amintită a premierului cubanez, imprimată pe banda sonoră a peliculei.

— Cu aceeași bucurie — îmi spune tovarășul Jose Sanchez — așteptăm pe specialiștii și tehnicienii români. Vrem ca pe turla primei instalații românești de foraj să înălțăm steagurile Cubei și României, în semn de prețuire a prieteniei și colaborării dintre popoarele noastre.

Forări la „Guanabo-6”

America Latină

Demonstrații împotriva represiunilor polițienești

MONTEVIDEO 9 (Agerpres). — Poliția din capitala uruguayană a făcut uz de grenade și bombe cu gaze lacrimogene pentru a împrăștia o demonstrație a studenților, care protestau împotriva represiunilor polițienești. În timpul ciocnirilor dintre poliție și studenți, mai multe persoane au fost rănite. Comitetul studențesc universitar a dat publicității o declarație de protest în care se pronunță împotriva măsurilor arbitrare ale poliției.

La rîndul lor, studenții columbieni au organizat la Bogota o demonstrație cu prilejul împlinirii unui an de la marile manifestații studențesci împotriva diktatorului militarist. Participanții la demonstrație scandau lozinci de solidaritate cu poporul vietnamez și au condamnat agresiunea americană în Vietnam.

Madridul a invitat Washingtonul la un colochiu în legătură cu acordul privind bazele militare ale Statelor Unite în Spania. Acordul respectiv expiră la sfîrșitul lunii septembrie, dar pentru începerea discuțiilor s-a propus luna iunie. Observatorii de presă consideră că marja de timp pe care și-a acordat-o partea spaniolă denotă că aceasta prevede negocieri lungi și dificile. Inseși pozițiile de plecare sînt îndepărtate. Dacă S.U.A. apreciază că tratativele trebuie să rămîna pe terenul problemei colaborării militare, Spania dorește o discuție amplă privind ansamblul relațiilor sale cu Statele Unite. În dosarul spaniol, pregătit în vederea negocierilor ce vor avea loc la Washington, figurează pe lângă problema bazelor militare și aceea a colaborării pe plan economic și politic.

La primul punct — bazele militare — există un consens clar și fără consultări prealabile. Ambele părți intenționează să prelungească acordul privitor la statutul acestor baze de militaritate și aceea a colaborării pe plan economic și politic.

Se știe că S.U.A. dispun în Peninsula Iberică de trei baze militare aeriene — la Torrejon de Ardoz, în apropierea Madridului, la Maron de la Frontera în sudul Spaniei, la Saragossa, în nordul țării. În 1963, în cursul discuțiilor privitoare la revizuirea acordului militar inițial dintre cele două țări, S.U.A. au profi-

tat de ocazie pentru a acapara încă o poziție strategică — portul Rota (îngă Cadix), unde au amenajat o bază de submarine nucleare. Importanța acestora decurge din faptul că este unica sură europeană de aprovizionare a submarinelor atomice americane a-

Pentru reinnoirea acordului privitor la bazele americane

SPANIA ÎNCARCĂ NOTA DE PLATĂ

partinînd flotei a VI-a, care după cum se știe — patrulază în Mediterană. La această bază S.U.A. au amenajat stații de radiolocație și de conducță de țel (de la Rota spre celălalte baze), pentru a aproviziona cu combustibil întregul său dispozitiv militar. Numărul militarilor americani din Spania, potrivit agenției Reuters, trece de 15 000. Spania a devenit astfel un avanpost american între Atlantic și Mediterană; avanpost a cărui importanță a crescut și mai mult ca urmare a retragerii Franței din forțele in-

tegrate ale N.A.T.O. și a destînării bazelor americane de pe teritoriul francez. Desi Spania nu face parte din alianța nord-atlantică, prezența trupelor militare americane a antrenat-o în rețeaua militară occidentală existentă în această regiune a lumii.

În aceste condiții, Spania, conștientă de atul oferit de situația ei specială în cadrul alianței, de poziția geografică și de importanța strategică a bazelor americane se străduiește ca, în cadrul negocierilor cu S.U.A., să obțină avantaje cit mai mari. Asa cum scria un corespondent de la U.P.L., „în schimbul riscului pe care și-l asumă — al unei lovituri aproape sigure asupra bazelor americane din peninsula, în cazul unui război global —, Spania caută să obțină un pret cit mai ridicat...”

În mod concret, partea

N.A.T.O. crește curențul spre țesire din acest bloc militar, să caute să se lege mai strîns de pactul atlantic”. După cum consideră unul comentatori, aceasta se explică atît prin rațiuni de ordin intern — consilierea poziției regiunii în fața poziției crescînde a forțelor antifrançiste, cit și prin rațiuni de ordin extern — preluarea unora din atribuțiile pe care le avea Franța în cadrul N.A.T.O. — în speranța că aceasta îi va aduce avantaje de ordin economic.

Astfel, Spania cere să fie

exceptată de la aplicarea restricțiilor asupra investițiilor americane de capital, hotărîte de președintele Johnson în ianuarie în scopul reducerii deficitului balanței de plăți a S.U.A. și al apărării dolarului. În ce măsură prezintă importanță pentru Spania această

care la O.N.U. au votat în favoarea Spaniei, guvernul francist consideră însă că ar fi mai util să obțină deplin cîștig de cauză pe cale diplomatică decît să recurgă la mijloace economice și militare. Evident, sprijinul american i-ar putea înlesni Spaniei cîștigarea partidului. „Franco nu vrea decît să i se înapoaze Sîncea” — susținea pînă de curînd observatorii de politică externă. În prezent însă ei consideră că ambițiile Madridului au sporit. O dovadă este însăși ambițioasă ofensivă diplomatică.

În ceea ce privește Statele Unite, presa anunță că ele intenționează, în cadrul negocierilor, să obțină încă o poziție — insula Alboran din Mediterană situată la circa 150 de mile de Gibraltar și acordul de a instala aci încă o bază, pe care s-o transforme cu ajutorul radiolocației și aparatului electronic, într-un post de observație asupra coastelor Africii de nord și a vapoarelor ce navighează în această zonă. „Spania ar trebui să ceară însă un pret ridicat — scrie ziarul madrilen „Informaciones” — întrucît Statele Unite îi s-ar acorda nu un atol oarecare, ci însăși hegemonia asupra întregii părți apusene a Mediteranei”. Pentru toate aceste motive nota de plată pregătită de Spania crește merou.

Gabriela BONDUC